

Prima instanță: Jud. Rîșcani, mun. Chișinău
Jud. V. Ciumac
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
L. Bulgac, D. Manole, Gr. Dașchevici

Î N C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Galina Statulat
Judecători:	Ion Druță
	Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Morgun Veaceslav,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Morgun Veaceslav
împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, intervenienți accesorii Agenția de
Stat pentru protecția Consumatorului, Societatea cu Răspundere Limitată „ Chișinău
Gaz” privind anularea actului administrativ și repararea prejudiciului cauzat,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Morgun Veaceslav și menținută hotărârea Judecătoriei
Rîșcani din 19 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 08 februarie 2016, Morgun Veaceslav s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru protecția Consumatorului, Societatea cu Răspundere Limitată „ Chișinău Gaz” prin care a solicitat instanței: anularea Deciziei Comisiei Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” din Procesul-verbal nr.37 din 20 martie 2014 privind efectuarea calculului pe sistemul pașal pentru perioada de la începutul sezonului de încălzire 15 octombrie 2013 – 11 februarie 2014; achitarea prejudiciului cauzat prin costul contorului nou de gaze de uz casnic tip „G4 Gallus” instalat în mărime de 535 lei, serviciilor de efectuarea vizitei la domiciliu în mărime de 20 000 lei; încasarea de la Societatea pe Acțiuni „Moldo-Rusă” Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” în beneficiul reclamantului, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1000 lei; suspendarea Deciziei Comisiei Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” din Procesul-verbal nr.37 din 20 martie 2014 privind efectuarea calculului pe sistemul pașal

pentru perioada de la începutul sezonului de încălzire 15 octombrie 2013 – 11 februarie 2014.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 11 februarie 2014 a invitat specialiștii din serviciul de avariere a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” pentru stabilirea pricinei lipsei furnizării gazelor naturale în apartamentul nr. 32 în casa nr. 71/7 de pe str. Gheorghe Asachi în mun. Chișinău, care este proprietatea sa privată. Specialiștii Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” au demontat contorul de gaz și au trimis pentru verificare în laboratorul Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău Gaz”, fapt confirmat prin actul de demontare a echipamentului de măsurare nr. 69 din 11 februarie 2014 la fișa de lucru nr. 1.

A menționat că, prin actul de depistare a încălcărilor condițiilor contractuale din 11 februarie 2014, specialiștii laboratorului Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău Gaz” au depistat pe partea de sus dreapta a corpului contorului un careva magnetism, din care considerente a fost îndreptat la Centrul de expertize Cexin.

A explicat că, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.124 din 18 februarie 2014, întocmit de specialistul Centrului de expertize CEXIN, la contorul de gaz de model Actaris G4 nr.27449543n nu a fost depistate careva defectare a sigiliilor, iar pe partea de jos a corpului contorului de gaz s-au stabilit resturi a urmelor de magnetizare.

A relevat că, prin Decizia Comisiei Specialiștii Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” din 20 martie 2014 s-a decis calculul consumului de gaz pe sistemul paușal pentru perioada de la începutul sezonului de încălzire 15 octombrie 2013 – 11 februarie 2014.

A statuat că, în baza deciziei indicate, i s-a calculat spre plată 27 670,88 lei, care au fost incluse în factura pentru luna aprilie 2014.

De asemenea a menționat că, la data de 27 martie 2014, a înaintat dezacordul cu decizia emisă, însă la care nu a primit răspuns, iar ulterior s-a adresat la Agenția pentru Protecția Consumatorilor.

A indicat că, conform răspunsului Agenției pentru Protecția Consumatorilor a Ministerului Economiei al RM nr. 27/06-2256 din 06 mai 2014, documentele normative referitoare la contoarele de gaz (RTM NML 3-04:2003, RTM NML 3-05:2003) nu stipulează careva cerințe referitor la influența câmpului magnetic asupra contorului; Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău Gaz” și Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” nu dispune de certificat de desemnare, eliberat de autoritatea centrală de metrologie pentru dreptul de a efectua măsurări oficiale; Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău Gaz” a efectuat măsurarea cu mijlocul tehnic care nu are calitatea de mijloc tehnic de măsurare legal, deoarece nu dispune de certificat de aprobare de model, de buletin de verificare metrologică; Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău Gaz” a efectuat măsurarea în lipsa procedurii de măsurare legală a câmpului magnetic, aprobată de autoritatea centrală de metrologie; Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău Gaz” nu este asigurat cu experți metrologi pentru efectuarea măsurărilor oficiale.

A mai indicat că, răspunsul Agenției pentru Protecția Consumătorilor a fost prezentat Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, iar în luna iulie 2014 reprezentantul

Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” a exclus suma calculată prin sistemul paușal prin radierea din factura pentru luna aprilie 2014 și aplicarea ștampilei. În pofida celor menționate, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” s-a adresat în instanță de judecată pentru încasarea de la reclamant a sumei calculate prin sistemul paușal în mărime de 27 670,88 lei.

Astfel, a afirmat că, la data de 20 iulie 2015 a înaintat Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” cerere prealabilă privind anularea actelor administrative ilegale. La 08 decembrie 2015 a primit răspunsul nr. M-140/15 din 20 august 2015 precum că, cererea sa este tardivă. În aceeași zi, la 08 decembrie 2015, a înaintat Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” suplimentul la cererea prealabilă privind anularea actelor administrative ilegale, la care a anexat răspunsul Institutului Național de Metrologie nr.10-2/472 din 25 noiembrie 2015, în care este indicat, că stabilirea consumului fraudulos de gaze prin măsurarea remanenței magnetice pe corpul contorului de gaz este inaplicabilă din următoarele motive: prin măsurarea remanenței magnetice nu poate fi stabilită sursa care a generat-o.

De asemenea, a menționat că nu este posibil de stabilit intensitatea câmpului magnetic, aplicat asupra contorului și dacă acesta a fost suficient pentru a bloca funcționalitatea lui; un anumit nivel de remanență magnetică poate fi găsit practic la orice contor, dat fiind faptul că metalele se magnetizează inclusiv sub acțiunea câmpului magnetic din mediul înconjurător.

A susținut că, a anexat actul de control Seria AC nr.07302 din 10 decembrie 2015 a Agenției pentru Protecția Consumătorilor al Ministerului Economiei al RM, care confirmă faptul că: documentele normative referitoare la contoarele de gaz nu prevăd careva cerințe referitor la influența câmpului magnetic asupra contoarelor de gaz; autoritatea centrală de metrologie nu a aprobat careva procedură legală de efectuare a măsurărilor oficiale a câmpului magnetic; autoritatea centrală de metrologie nu a certificat careva mijloace de măsurare legale a câmpului magnetic; autoritatea centrală de metrologie nu a desemnat careva persoane juridice pentru efectuarea măsurărilor oficiale a câmpului magnetic; Centrul de Expertize Independente CEXIN nu este asigurat cu experți metrologi pentru efectuarea măsurărilor oficiale a câmpului magnetic; prin Prescripția de interzicere a utilizării mijloacelor de măsurare seria PM nr. 00568 din 10 decembrie 2014 Centrului de Expertize Independente CEXIN a fost interzisă utilizarea mijloacelor de măsurare, cu care au fost făcute măsurările în baza cărora a fost întocmit de specialistul Centrului de expertize CEXIN, raportul de constatare tehnico - științifică nr.124 din 18 februarie 2014. A indicat că, până în prezent în adresa s-a nu a parvenit nici un răspuns.

Mai menționează că, Decizia Comisiei Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” emisă conform Procesul-verbal nr.37 din 20 martie 2014 privind efectuarea calculului pe sistemul paușal pentru perioada de la începutul sezonului de încălzire 15 octombrie 2013 – 11 februarie 2014, a fost adoptată ilegal.

A considerat că, nu este vinovat în defecțiunea contorului de gaz, fapt pentru care Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” urmează să-i compenseze costul contorului nou de gaze de uz casnic tip G4 Gallus, instalat în mărime de 535 lei,

pentru serviciile de instalare a contorului nou în sumă de 139,31 lei, pentru serviciile de efectuarea vizitei la domiciliu în mărime de 150 lei.

Mai mult ca atât, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” i-a încălcat drepturile prin care fapt i-a cauzat prejudiciu moral, care urmează a fi încasat de la Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” în mărime de 20 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 19 octombrie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Morgun Veaceslav împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru protecția Consumatorului, Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău Gaz” privind anularea actului administrativ și repararea prejudiciului cauzat, a fost respinsă ca depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 s-a respins apelul declarat de Morgun Veaceslav și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 19 octombrie 2016.

La 14 septembrie 2017 Morgun Veaceslav a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 și a hotărârii Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 19 octombrie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 18 mai 2017, expediată în adresa părților la 26 iulie 2017 (f.d 192), însă careva probe ce ar demonstra recepționarea acestuia de către părți la materialele cauzei, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 a fost depus la 14 septembrie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor

invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea întrebării privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie

ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Morgun Veaceslav nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Morgun Veaceslav se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Galina Stratulat

Judecători

Ion Druță

Nicolae Craiu